

**Vanhin
Joaquín E. Costa**
seitsemänkymmenen
koorumista

TURVA MYRSKYLTÄ

”Joka minua kuulee, on turvassa, hänen ei tarvitse pelätä mitään pahaa” (Sananl. 1:33).

Vartuin Argentiinassa. En ollut kirkon jäsen, kun olin pieni. Mutta perheemme kirjahyllyssä oli Raamattu. Se oli suuri ja siinä oli kauniita kuvia. Emme lukeneet sitä kovinkaan usein yhdessä. Minusta oli kuitenkin mukavaa selailla sen sivuja ja nähdä kuvia ja kertomuksia.

Lempikertomukseni oli Nooasta. Katselin mielelläni Nooaa, vedenpaisumusta ja eläimiä. Pidin siitä, miten arkki piti Nooan ja hänen perheensä turvassa myrskyltä.

Myöhemmin minut kastettiin kirkkoon, solmin avioliiton ja sain oman perheen. Yhtenä iltana perheilläsa vaimoni Renee puhui siitä, kuinka Nooan arkki ja kotimme

ovat monella tavalla samanlaisia. Kumpikin antaa turvan maailman pelottavilta myrskyltä.

Opin jotakin Nooalta. Hän sai pappeuden, kun hän oli vain 10-vuotias. Kun hän tuli vanhemmaksi, hän näki kaiken jumalattomuuden maailmassa. Mutta hän pysyi kelloisena. Hän rakensi arkin pelastaakseen perheensä. Taivaallinen Isä auttoi heitä olemaan turvassa.

Joskus me näemme pelottavia asioita tapahtuvan maailmassamme. Mutta voimme löytää turvan myrskyltä. Voimme valmistautua kuten Nooa teki. Voimme päättää olla kuuliaisia Jumalalle. Voimme tehdä kodistamme hengellisen turvapaikan.

Jos uskomme taivaalliseen Isään, meidän ei tarvitse pelätä. Hänen ansiostaan me voimme tuntea rauhaa, jouduimmepa millaisiin myrskyyihin tahansa. ■